

MEIE JUSS

VALGUTA LASTEAED-ALGKOOLI AJALEHT

OKTOOBER 2011

1/56

TÄNASEST LEHEST LOETE:

- * Intervjuu uue õpetajaga
- * Kodanikukaitsepäev
- * Lasteaia tegemisi
- * Perede matk Elvasse
- * Õpilaste omaloomingut
- * Teatrietendus

Pildi joonistas E.Pedaja

**ÕNNITLEME KOOLI
SÜNNIPÄEVA PUHUL
KOGU KOOLIPERET !**

Intervjuu õpetaja Kaja Lepikuga

Mis Teid Valguta kooli tõi? Soov teda saada, missugune on elu väikeses maakoolis – töötasin seni 23 aastat järjest suures koolis. Mulle meeldib sinne maja, park, inimesed.

Mida õpilased Teile õpetanud on? Õpilased on mulle õpetanud tolerantsust ning seda, kuidas säilitada rahulikku meelt.

Mis Teid vihastab ja mis rõõmu teeb? Vihastab, kui inimesed ei hooli üksteisest või on lihtsalt ebaviisakad. Rõõmu teevad heasüdamlikud inimesed, kes mind ümbritsevad ; õpilased, sõbrad ja sugulased.

Kuidas taltsutada ulakaid õpilasi koolitunnis? Mõnikord aitab see, kui teha ulakus nendega kaasa. Teinekord on aga vaja osata ulakas õpilane hoopis tööle rakendada, nii et naljategemiseks ei jää enam aega.

Kas väänikutest on õnnestunud ka „präänikuid“ teha ? Päris kindlasti. Suur rõõm on kohata endisi õpilasi, kes saavad nii kõrgkoolides kui tööl väga hästi hakkama ,kuigi algklassides ei püsinud pudeliski paigal.

Missugune iseloomuomadus on aidanud elus hakkama saada? Sõbralikkus ja hoolivus.

Mida Te siis teete, kui Te ei ole õpetaja? Koduperenaine nagu kõik naised. Kahjuks kipun ma kodus ka tihtipeale õpetama, aga siiani teeb see teistele veel nalja. Mulle meeldib väga reisida nii Eestis kui välismaal. Käin sageli teatris ja kontserdil. Loen palju. Mõnikord koon endale uue kampsuni. Olen rahul ja õnnelik ,kui mu ümber on mu head sõbrad, sugulased ning tuttavad.

Mis on Teie elu moto? Ära tee seda teistele seda, mida sa ei taha, et teised sulle teeksid.

**Intervjueerisid Liisa
Tatar ja Andres Zirk**

1.klassi õpilased
**Ekke Pehter, Reno
Leas ja Merylin
Naudi**
koos õpetaja Kajaga
1. septembril

Mõnus ja tervislik õhtupoolik

5. oktoobril pidas ilmataat puhkust ja laskis päikesel paista. Meie lapsed, nende vanemad, õed- vennad, endised õpilased, õpetajad ja vanaemad said nautida ilusat ilma, värvikirevat metsa ja kõndimist künklikul maastikul, kus mõnes kohas oli tegu päris mägironimisega. Aga nii noored kui vanad said hakkama.

Me seiklesime Vitipalu maastikukaitsealal. Rada kulges metsas, möödus sügavatest orgudest, kinnikasvavast Viti järvest ja tornist, kuhu sai ronida ja vaadata ümbrust üle metsalatvade.

Veel imetlesime käänulist Elva jõe ürgorgu ja selle kõrget kallast. Trepi ülasosas ründasid meid herilased. Päris mitu last langes nende „ohvriks“.

Hämara saabudes lõpetasime matka ühise hernesupi söömisega. Värskes õhus maitseb see alati paremini. Bussis arvutasime välja, et see 76 osavõtjaga matk oli meil juba üheksas.

Lea Pung

Sügise sünnipäev lasteaias

Sügis, sügis, vahva mees,

õunad, pirnid korvi sees.

Rebib lehti alla puult,

põsed punnis, puhub tuul ...

Sellise tore lauluga võtsid Valguta lasteaialapsed vastu oma sõpru Rõngu lasteaiast sügise sünnipäeval. Tulemas oli sportlik tervisepäev.

Üheskoos vaatasime koolimajas sügisandide näitust ning seejärel siirdusime parki. Tuul pillutas küll halle pilvi, aga taevaluugid jäid suletuks, isegi päike näitas oma naeratavat nägu.

Väike kehakinnitus –porgand, kapsas, kaalikas, õun- ning võistlused võisid alata. Kohal olid siidid, kes kogusid talvevarusid, väikesed sõbralikud rästikud, jänkulapsed, kes jahimehe eest ära hüppasid. Üks rähnipreili (õpetaja Aili) oli ka meie juurde lennanud. Tema lugus lustaka loo kavalast kilpkonnast ja jänesest. Õpetaja Mare näpunäidete järgi sai palli kanda ja käest kätte edasi anda. Lastel jätkus energiat ka liumäelt allalaskmiseks, mänguautol sõitmiseks ja lihtsalt üheskoos hullamiseks. Lõbus oli!

Peagi oli Rõngu lastel aeg koju sõita. Kaasas Valguta lasteaiataänukiri ja kommikott, lehvitati bussiaknast ning aidaa... Peatse kohtumiseni!

Lasteaiaõpetaja Erna Teder

Teater koolis

Kogunesime kolmapäeval, 12. oktoobril saali, et vaadata Miksteatri esitatud tükki „Telefonilood“. See etendus oli väga äge. Mulle meeldis kõige rohkem telefoniühendaja ehk sinises kitlis mees. Kõige tore koht oli see, kus nad rongis sõitsid. Oli tore tükk!

Kuno Peetso, 4. klass

Kodanikukaitsepäeval

Ühel tavalisel sügispäeval, kui oli päikest ja vihma, sõitsime Elvasse kodanikukaitsepäevale, kus olid kohal politsei päästeamet, kaitsevägi ja pommirühm.

Pommirühma telgis oli palju mürske, käsigranaate ja isetehtud pomme. Telgi kõrval oli veel üks imevidin, nimelt robot „Tiina“. See ei olnud tavaline, vaid pommirobot. Ta nägi välja huvitav, sest palju aparate oli küljes ning neid sai juurdegi lisada. Ei tahtnud algul kuidagi uskuda, et see väikemasin pommi kahjutuks teeb.

Hiljem demonstreeris rühm mehi pommirobotit. Neil oli kaasa võetud üks pomm, mida „Tiina“ läks kahjutuks tegema. Seda imevärki juhiti autobussist arvuti teel. Pommi uuris ta natuke ja takseeris ning siis käis kõrvulukustav pauk, mis kõigil südame kiiresti põksuma löi. Hiljem tõi robot pommi meie juurde vaatamiseks. Samal ajal, kui uurisime pommi, rääkis demineerija sellest robotist veel ja veel. Nimelt vajab „Tiina“ pommi kahjutukse tegemiseks 80 g vett ja ühte püssikuuli.

Robot meeldis kõigile!

Mikk Pedaja, 6. klass

Värvusluuletus

Valge on paber,
millele joonistan.

Valge on lill,
mille kingin emale.

Valge on pilv,
mis lendleb üle taeva.

Valge on vaht,
mis lainega saabub.

Valge on lumi,
mis langeb taevas.

Valge on jänes,
kes lume all põõnab.

Mikk Pedaja, 6. klass

Värvusluuletus

Sinine on taevas,
kus sirab tulekera.

Sinine on ookean,
milles seilab Nordea.

Sinine on silm,
mis obaduse sai.

Sinine on loodus,
kui mõistad vaadata.

Sinine on linas,
mis kaunilt voogab põllul.

Sinine on meelespea,
mis mu lemmiklill.

Sinised mu unistused,
millest mõtteid mõlgutan.

Agne Vaalmäe, 6. klass

Värvusluuletus

Punased mu saapad,
mida jalas kannan.

Punased mu kindad,
mida kätte tõmban.

Punased on roosid,
mida vaasis näen.

Punased on särgid,
mis müügil poes.

Punased on õunad,
mis kõrgel uibopuul.

Punased on kausid,
mis kapis reas.

Punane on raamat,
milles kaitstud liigid sees.

Punane on hinne,
mille õpsilt vaevatasuks saan.
(Selle luuletuse kirjutamise eest.)

Liisa Tatar, 5. klass

VEEL SÜNDMUSI 1.VEERANDIL

- Õuesõppepäev
- Metsaprogramm 5.-6. klassile
- Õpetajate päev
- Kooli sünnipäev 17. oktoobril
- VVVS auhinnamatk 2.,4. ja 5. klassile

Sügisildi joonistas Liisa Tatar

Valguta lasteaia õppekäik Muru talus

26. septembril oli meie lasteaial meeldiv võimalus külastada Muru talu valdusi. Bussiga sõitsimegi Natasha Mi koju Aknast vaadates hakkasid juba eemalt paistma talumaad karjakopli ja kuivatiga. Peagi jõudsimme õuele, kus meid võtsid vastu perenaine Liina koos Natasha Mi ja perekoer Roderikiga.

Kõigepealt võtsime ette jalutuskäigu šoti mägiveiste kopli juurde. Perenaise hõikamise peale tulid loomad joostes aia äärde noolima head ja paremat, mida nad muidugi ka said. Uudishimulikud loomad olid võimsate sarvedega ja karvased. Kui teised veised olid pruuni karva, siis üks väikestest sarvilistest oli valge haruldus. Vastastikust imetlemist jagus kauaks.

Talus nägime veel lontis kõrvadega jäneste perekondi – küll olid nad pehmed ja vahvad. Lapsed said neid toita ja paitada.

Kuivatis saime teada, kuidas vilja kuivatatakse ja millised viljad talus kasvavad. Lapsed said katsuda rapsi seemneid, hernest, odra-, nisu-, rukki- ja kaerateri ning neid ka suhu pista.

Jalutuskäik jätkus majaümbruse metsas. Mäe otsas oli massiivne kivi, mis on kolme talu piiripostiks.

Peagi nägime me lambaid eesotsas suure jääraga, kes seisis karja ees justkui kaitseks oma karja. Natuke meid uudistanud, liikusid lambad oma valdustes edasi. Nad olid küll pisut ehmunud külaliste tulekust, aga sellegipoolest said lapsed neid lokilisi villakandjaid silitada ja ristikehina ning saiaga toita. Sellel mägisel teerajal oli ka kanade territoorium. Nad olid laste tervitamiseks laulugi valmis teinud ja pruunid valgete täppidega munad pessa munenud. Selliseid polnud me varem näinud.

Lõpetuseks ootas meid veel piknik. Natasha Mi ema oli küpsetanud tervislikud kakukesed, mis maitseid koos sooja pärnaõieteeaga nii hästi. Meie poolt olid kaasas Annaliisa ema küpsetatud kaerahelbeküpsised ja Marta enda kasvatatud arbuus. Mälestuseks kinkisime võõrustajatele laste ühistööna valmistatud pildi.

Ja siis mänguväljakule, kus lapsed said lõbusalt lustida – küll kiikuda, liumäelt alla lasta, mängumajas mängida, batuudi peal hüpata. Aeg läks lausa linnulennul, meie tore üritus sai läbi ning sõitsimegi bussiga lasteaeda tagasi. Arutelu ja muljeid jätkub kauaks.

Suur tänu pererahvale meeldiva vastuvõtu ja õpetliku päeva eest.

Jõudu ja jaksu edaspidiseks!

Valguta lasteaia õpetaja Aili Tikk

TÄNASE LEHE MATERJALID KOGUS LEA PUNG JA
TEOSTAS ÕPETAJA LEA SINISAAR